

HISTORIA
REGNI GRAECORVM
BACTRIANI

IN QVA SIMVL
GRAECARVM IN INDIA COLONIARVM
VETVS MEMORIA

EXPLICATVR
AVCTORE
THEOPHILO SIGEFRIDO BAYERO

ACADEMICO PETROPOLITANO ET ANTIQVITATV M. P. F.
SOCIETATIS, REGIAE BEROL. SODALI;

ACCEDIT
CHRISTOPHORI THEODOSII WALTHERI
MISSIONARII REGII DANICI
DOCTRINA TEMPORVM INDICA
CVM
PARALIPOMENIS

PETROPOLI
EX TYPOGR. ACAD. SCIENT. clb lccc xxxviii.

PRAEFATIO

Anni sunt viginti et amplius, cum de veterum ecclesiarum sub extremo oriente historia cogitare coepi. Comprehendebam illo meo studio regiones supra Indiam ipsasque Sinas, in quibus subinde magis magisque sensi, quot ecclesiae, quam florentes exsisterint. Sed intercesserunt aliae atque aliae occupationes, per quas mihi huicce vni rei vacare minime licuit. Interea tamen saepenumero quandam temporis oportunitatem nactus sum, quam isti argumento impenderem. Res haec iam inde a principio mihi visa fuit perdifficilis, in progressu vero longe impeditissima, quod tenuem sane memoriam, non obscuram tamen, neque contemnendam infinita circumflarent, tum incerta ad hunc diem, tum prorsus caliginosa, quae me vel in prisca regionum notitia, vel in ciuitibus populorum casibus conuersioni usque remorarentur. His autem neglectis, quemadmodum id, quod animo destinaueram, aliquo probabili cum fructu perficerem, non inueniebam. Quid enim, ut id dicam solum, nostra referat, si, quibus in locis ecclesiae fuerint, enumerarem, eadem vero haec, quae essent, lectoribus relinquerem ad diuinandum? Citius totum hoc dimittendum iudicavi, quam aliorum patientia ut abuterer. Itaque dedi operam, quae-sunque illo in stadio impedire cursum meum possent, ea ut de medio remouerem. Multa ibi ab diligenti obseruatione in mentem venerunt, per se quidem ad ciuiles populorum res illustrandas opta, tum vero his quoque ecclesiasticis lucem foenerantia. Ea autem visa denique

X

sunt

PRAEFATIO

sunt ita accrescere in cumulum, ut illa in copia instruenda cogere esse dissipatus: nam ista ecclesiastica tali in turba vix apparebant. Quid facerem? Cepi consilium ex re atque necessitate, ut, quemadmodum nauiculatores, cum nauem nimis depressam in breuia et syrtes impacturam metuant, sic mea ex nauis iactum facerem mercium. Consequetur alius atque alius, si ita vobis videbitur. Nam vestri est iudicium, lectores, num mea tali opera, ut haec est, quam suscepi, Asiaticae res celebriores euadant. De regno Graecorum Bactriano edissero: de Indico interserui, quod minus etiam est notum: praeterea de Graecis inter hos populos colonis et hospitibus sedulo disquisiui. Sed de Graecis artibus, quemadmodum cum oriente communicatae fuerint, ex coniectura egi. Quo in loco veniam mihi dari cupio, si minutis suspitionibus plus fuerim obsecutus, quam vobis videbitur aequum esse. Odiosum hoc est saepe, suspicari: attamen, ut mea opinio fert, in tempore et loco necessarium atque utile. Ut enim in obscurissimis quaestionibus primum hoc est, suspicari, ita, si nihil proficiamus amplius, exstare et cognosci suspiciones nostras conuenit, quibus fortassis alii occasio praebeatur, aut hoc ipsum, aut nouum et diuersum iter sibi muniendi, quo proxime ad veritatem perueniatur. Quae mihi ab amicis iam sunt obiecta, ea minime dissimulaui: non tam, ut refellerem, quam, ut simplicis veritatis amicus, ea quoque ad diiudicandum vobis proponerem, ne quem meae circumuenerent opiniones. Credidi autem dignam esse eruditorum hominum studio operam, cum satis appareat, artes et disciplinas in humano genere peregrari.

PRAEFATIO

regrinatas et aliis atque aliis in populis vel diuersatas fuisse, vel domicilium collocasse, earum si nos quasi itinera inuestigemus. Non semper eadem gentes fuerunt vel sapientes, vel barbarae: fuit huiusce et dedecoris et laudis quaedam in genere humano vicissitudo. Neque una aliqua gens per se vidit omnia et reperit: neque quae aliquid inuenit, eadem semper perfecit aut constanter retinuit. Ne in Graecis quidem haec statuo: quamquam, si ea gens non plurima vel prima vidit, vel expoliuit, tamen nulla est alia, in qua illustriora ad fidem exstent monumenta, quantum fuerit enisa. Graecorum testimonio gentes praeterea recolimus sapientes, Chaldaeos, Aegyptios, Indos: ast eorum numquam mihi sese probauit oratio, qui omnia praeclare inuenta ad eos referrent auctores et nescio quid immensae scientiae et omni quidem aeuo in iis fuisse praedicarent. Si huius tantae estimationis causam requiratis, fastidium est rerum notarum: ita fit, ut, quae non satis sint cognita, ea ubi in mentem venerit aliquo in loco esse habenda, tanto cupidius efferamus, quo minus cognoscuntur. Itaque Graecos ab iisdem nonnulla accepisse, ultro et lubenter quidem concedo: modo item alii eosdem populos a Graecis quaedam cum ut noua et inchoata, tum prope consummata accepisse consentiant. Sed numquam celerius priscae aliqua in gente disciplinae vel exstinctae sunt, vel obscuratae, vel auctae quoque aut cum aliis commutatae, quam per ciuiliu reru conuersiones, quae et multis modis et in bellis contigerunt maximae. Attamen diuersarum gentium inter se commercia et consuetudines hic etiam multum potue-

PRAEFATIO

runt. Eorum omnium consideratio fecit, ut istae suspiciones meae mihi non ineptae fuerint visae. Nihil autem plus iis tribui velim ab alio, quam a me tributum sentiet. Hoc saltem mecum recordemini, quantum in oriente potuerint Graeci. Graecos reges in Bactriis fuisse annos centum et amplius: Graecos reges in India etiam postea fuisse, et florentes tam opibus quam artium studio: ante eos vero reges, Graecos Seleucidarum regum praefectos annis sexaginta iisdem in regionibus exstitisse: populos denique barbaros longo post tempore Graeci sermonis usu fuisse delectatos. Habetis orientem apertum tot Graecis in Mesopotamia et Syria coloniis, et, ut tum quoque Graecorum ingenia fuerunt, mercaturae appetentissimis. Inde Antiochiae ad Daphnen opes et regum Syriae, Romanorum non tantum bello, sed corruptela celebratae diuitiae. In Graecorum apud Bactrios regum chronologia, ab annis epochae Iulianae abstinui, quod illi ante C. N. Dionysiani et sufficerent hic ad ceteras epochas ordinandas et memoriae cumprimis inseruirent. Alias ob causas Iuliana epocha opus non fuit, ut in rebus Osrhoënis fore arbitratus sum. Interruptam rerum seriem et solitudinem passim interiectam cernitis. Molestè tuli: opis humanae praeterea nihil vidi: πειθαρχίαν eam quidem esse sensi, ut sic scriberem. Igitur ea quidem causa nemo succensebit mihi. Enimvero ita aequos scriptorum meorum censors, ad hunc diem nactus sum, ut hac excusatione potuissem supersedere, cum et illi ipsi, qui iure suo agerent et quam exquisitissime expenderent omnia, qui testes
a me

PRAEFATIO

a me productos, tamquam in iudicio incorruptae fidei explorarent, meis tamen studiis summa cum benevolentia fauerint. Vt is doctissimus vir, qui nuper (*) historiam Osrhoënam nitidissima accuratione sic recensuit, ut errores quoque retegeret. Hoc vero nihil aliud fuit, quam nostra studia monendo communicandoque adiuuare, quae res explicare verbis non possum quantum me delectauerit. Satisfaciam ei alias, cum retractationes aliquot locorum eius historiae edam. Nam et nuperrime cum numum Amidenum, qui adhuc tantummodo apud Parisinos in gaza Regia existit, multis Antiquariorum iactatum disceptationibus, ex museo Imperatorio apud Academiam producerem, quaedam insignia, quae tum emendarem in Osrhoëna historia, tum reficerem, inueni. Constitueram huic Bactrianae historiae adiungere commentationes de Seribus et Sacis: tum alias de priscis Sinis. Et illa quidem de Seribus et Sacis sic pertractaueram, ut in his Bactrianis multa copiosius illustrari viderentur. Has vero commentationes casus quidam interceptit. Periere, ut vno dicam verbo: iacturam moderate fero: dabitur opera, ut reparetur, tametsi hoc sine molestia fieri nequit. Ea quoque de causa geographicam tabulam, quam confecto opere fueram concinnaturus, omitti hic oportuit, quod sine illis commentationibus confici non posset. Adiunxi huic opusculo Christophori Theodosii Waltheri doctrinam temporum Indicam. Nam cum mihi a multis annis cum religiosissimis viris, qui Trangambariae et Madrastrae Indos ad civitatem Dei aggregant, amicitia intercedat

(3

et

(*) Bibliothéque raisonnée t. XV. part I. p. 92. seq.

PRAEFATIO

et litterarum frequens usus, multa in me exstiterunt fidei eorum benevolentiaeque testimonia. Itaque hunc ornatissimum virum et humanissimum oravi, ut, quod per occupationes grauiore sanctorumque liceret, obseruata a se dudum, ut mente est acri et sagacissima, ad hoc argumentum conferret atque digereret. Istam industriam et suis fore perutilem, qui habituri ea essent expedita, quae non nisi multa diligentia, nec a quouis tamen exquiri possint, et doctis hominibus periuicundum. Confectum ab eo negotium est citius, quam expectaueram. Deinde et ipse et ceteri integerrimi viri, in primis Antonius Sartorius in epistolis ad me multa praeterea monuerunt, quae non potui negligere. Ita nata mihi sunt ad eam doctrinam Paralipomena. Non est necesse, ut haec intelligentibus commendem. Iosephus Scaliger primus sensit, quantum haec recondita populorum doctrina explicari mereatur, ut ne a minimis quidem fragmentis abstineret ille incomparabilis senex: nos interiora, et plena quae manu praebeantur, non faciemus maximi? At ostendit iam aliqua ex parte Leonardus Eulerus insignis Mathematicus et collegii necessitudine mihi deuinctissimus, quam grata haec omnibus esse debeant. Quare ob operam sedulo pro publica utilitate nauatam et auctori et sociis eius et sanctiori eorum muneri, bene precemur.

SVM-